

קדושת היום

1. **ילקוט אמרים וויאל משה פ"כ ס"פה**

בפרקם האלו ראייתי לבאר קודם, שאף אילו היו חברי הכנסת צדיקים וקדושים, הוא עווון פלילי איום ונורא ליקח גאולה וממשלת טרם שהגיע הזמן.

2. **ילקוט אמרים וויאל משה הקדמה אות ד'**

זהה ברור כי אותו הרעיון המתועב, הוא המרכיב גאולתו ופדות נפשנו... ועל כל פנים כל הנחנדים ומשתבחים מאותה המלוכה, הרי משתבחים הם מהתעכבות ביאת המשיח, ואוי לה לאויה בשואה ולאויה הכלימה. ולפי שהגאולה תלו בזה העניין, לכן מתגבר היצור הרע והט"ס כל כך להמשיך את כל העולם לרעיון פגול זה.

ואם כן כל שכן בזה, שאחננו עומדים קודם הגאולה... מטה זמנה דשון להבלע, ובזודאי שמתחזק בכל מיני התאמצות גנד אלו העניינים המבאים את הגאולה, וצריכין ניסים להינצל ממן...

3. **تلמוד בבלי מסכת ברכות ד' יב/ב**

גמרה תניא אמר להם בן זומא לחכמים וכי מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח והלא כבר נאמר "הנה ימים באים הם ולא יאמרו עוד כי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם כי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארץ אשר הדחתיהם שם" (רמיה פרק טז) אמרו לו לא שתעקר יציאת מצרים ממקומה אלא שתהא שעבוד מלכיות עיקר ויציאת מצרים טפל לו כיוצא בו אתה אומר לא יקרה שכך עד יעקב כי אם ישראלי היה שמן. לא שיעקר יעקב ממקומו אלא יישראל עיקר ויעקב טפל לו.

3א. **מדרש ממשי פרשה ט**

שערכה לה שולחן בעולם הזה ולוולם הבא שכל המועדים יהיו בטלין, וימי הפורים לא יהיו נבטלין לעולם, שנאמר (אסתר ט, כח) וימי הפורים האלה לא יעברו מותוק היהודים וכרכם לא יסוף מזורם.

3ב. **ספר וסיטי לילא אות [נח] ד' ה' ותחלה**

וכן הוא קדושת ימי הפורים כל מחזיק ברכחה וככלול כל מין ברכות דעתך א' בתיקונים (תמי' כא) על יום הקפורים דר"ל כפורים כמו פורים וידוע מי נטלה במינו בגדול (תענית ז). כי פורים הוא ימי רצון הרבה יותר מיום"כ כי הוא רב שלום האמתי חותם כל הברכות. ואכ"ם להאריך יותר:

4. **הרבי צבי יהוה קוק ז"ל שיחות ליום העצמאות**

יש אנשים שմדברים על "אתחלתא דגאולה". יש לראות בעין פקוחה שאנו עכשו כבר באמצע הגאולה. אנו נמצאים כבר בטרקלין ולא בפרוזדור. האתחלתא היהתה לפני יותר ממאה שנה, כאשר התהדרשה ההתיישבות היהודית בארץ ישראל.

שאלת: אבל במדינתה לא הכל מסודר על פי התורה? קודם כל צרך שהיה לנו היסוד הנפשי של שמחה לגבי עצם הקמת המדינה, ומtower כך נוכל להתגבר גם על הפרטיטים הקטנים המיעבים... יש דבר עיקרי, כלל- המדינה. היא כולה קודש, ואין לה שום פגש. היא גילוי שמיימי עילאי של "המוחיזר שכינתו לציוון". כל השאר הם פרטיטים, פחים קטוניים או גדולים - בעיות וסבוכים - אין בהם כדי לגומן ולו בשמהו בכל תוקף קדושת המדינה. עצם ערך המדינהינו אינו מותנה בכך, אם יש בה יותר שומר תורה ומצוות או פחות. בזודאי, השאיפה היא שכל העם יכול להיות שיקק לתורה ומצוות, אבל המדינה היא קודש בכל אופן שהיא...

5. **מתוך התורה הגואלת / חלק ב / חומש בראשית / פרשת חי שרה / פר' חי שרה - התשל"ה**
"יושב שלמה על כסא ה'" זוד מכיוון את הממלotas, ושלמה הוא שלמות מלכות ישראל ושלמות המקדש. ככל שהדבר גדול יותר הוא מסובך יותר. חיים אלהים עליונים יותר - מוסובכים יותר. מלכות שלמה מתבררת מתוך הסיבוכים. מזוד אל שלמה, זהה הפטורת הימים. כך גם בדורותינו, סיבוכים גדולים, "רגע באפוי", ומtower כך יתגלה הפשט של ההנאה האלוהית. "גדול קדוש השם מחילול השם" (ירושלמי, קידושין ד, א), קידוש השם הנבע מתוך מצב של חילול השם הוא גדול יותר מסתסם קידוש השם. וכן כשמעורבים חילול השם וקידוש השם, קידוש השם הוא המכريع, צד האור, החיקוב, והוא המכريع, בפרט ובכלל. "כי עין יראו בשוב ה' ציון", כשהאדם זוכה לתמימות של דבקות, זוכה לכוון את העין שלו כפי העין האלוהית, זהה ראייה שלימה.

6. **אורות קב"ד מעשה היוצרת**

ובתוך החיים הגלויים הנעים לעינינו, המוצאים את מקומם בצורה של סוכה דלה, מלאה מסכנות חרירות ורוחניות, בארץ ישראל, השבה לתchia על ידי כחות פוטיטים, הנדחפים על-ידי רעיונות עזומים, הרהוריו לב מלאים מחשבים וקצפי יושש, ועודולים בדלה של כפירה ונטיית רשות, בתוך תוכם מסתורת שכינה אל חי. "מה גדל מעשיך ד', מאד עמו מחשבותיך !!".

7. **שיחות הרבי צבי יהוה ליום עצמאות תש"ה**

שמות אדיות הולכות ומתgalות. נשות גדלות וונפלאות, שרשוי נשמות שהוא בהר סיני וגילוין התעכב עד זמניינו. באורות יש כמה פרקים על גilioי נשמות אלה, שאף הן שייכות למעשה ה' הנורה והאדיר שמתגלה בדורות אלה.

8. **ואה"ק בתקABB**

אותו הרוח המחייב את החיים החברותיים צרך שיהיה בעצמו לקוח מאצלות הרוח העליון של החיים העליונים, החיים הקדושים השמיימים, חי' החכמה, חי' העדן הקדוש של נעם ד'. וממילא הוא מוכן להיות עוזה בחים החברותיים מעין דוגמתו, מעין דוגמא של מעלה, להשכנן את שלום המרומים בארץ, ושכינה בתתונותים. **זאת היא המגמה היסודית של נשמת ישראל**, להיות החיים אלהים **במבנה החברותי**, כמו שהחברים הללו הנם מצויים לעלה מן החברה, וכך ששם נסקרים במסת נפשם של חי' סייגולה המקודשים. נחלת ישראל היסטורית היא מתנה זו, שהחברים החברותיים שלם **היא דוגמא של מעלה**, מלכות בית זוד היא דוגמת מלכות שמים העליונה, והסגולות השמיימות נגוזות בה, והן מוכרכות לצאת לאור בכל מילואם, במילוי המלכויות, בהתקוננות כסא ד' על מכונו, על כסא זוד ועל מלכתו, להchein אותו ולסייעה... ותתיחד עם זודה באהבה, מלכות שמים ומלכות הארץ בחטיבה אחת, האידיאל החברותי והאידיאל הרוחני... מתחדים ומתמזגים יחד. ד' אחד ושמו אחד.

9. **שיחות הרצייה ליום עצמאות**

...וזדי יש דברים מצערים, אך איןנו לא ותרנים ולא פשרים... נפתח את הספרים: חז"ו נבאיינו ורבותינו, בתורה שבכתב ובתורה שבעל-פה, שיחיה כך לגלות ותזכור ארץ ישראל להיות מיושבת על ידי זרע אברהם יצחק ויעקב. יש מדרגות: צדיקים ולא צדיקים, אך היסוד הוא **שהארץ תהיה מיושבת על ידינו**. ודאי, אנו רוצים שהכל יהיה בכשרות, וудין אין לנו כל - כך שמחה ונחת רוח מרובי תורה